

år her i landet. En sådan tilladelse meddeles efter praksis kun ganske undtagelsesvist.

Stk. 2: Den foreslåede tekst til stk. 2 gør det muligt at udstrække de fælles markedsføringsregler i EF til de øvrige lande, der omfattes af EØS-aftalen. I det omfang et produkt, der er godkendt til markedsføring i et andet fællesskabsland, nu kan markedsføres i Danmark uden særskilt godkendelse, udstrækkes denne hjemmel til de kontraherende EFTA-lande, i det omfang Danmark efter EØS-aftalen er forpligtet dertil. Det gør det bl.a. muligt administrativt at bringe § 9, stk. 3, § 12 og 14, stk. 1, i lov om miljø og genteknologi i overensstemmelse med EØS-aftalen.

Stk. 3: Efter forslaget til stk. 3 kan den eksisterende lovgivning, der indeholder rettigheder, forpligtelser eller andre byrder, herunder regler om lovvalg, som efter EF-retten tilkommer eller påhviler personer, selskaber m.v. fra EF-lande, med loven ændres i det omfang, det er nødvendigt som følge af Danmarks forpligtelse efter EØS-aftalen. Lovgivningen vil derefter også omfatte personer, selskaber m.v. fra de kontraherende EFTA-lande. Indsættelsen af udtrykket forpligtelser eller andre byrder sker med henblik på eks. gennemførelse af regler, der svarer til produktansvarslovens bestemmelser om producentansvar således, at den, der indfører produkter til et EFTA-land, kan ifalde ansvar som producent. Når regler om lovvalg medtages i bestemmelsen er det bl.a. med henblik på at gennemføre lovvalgsregler i skades- og livsforsikringsdirektiver i dansk ret for forsikringsaftaler, hvor risikoen består i EFTA-lande.

I forhold til udlændingeloven giver bemyndigelsesbestemmelsen justitsministeren den nødvendige hjemmel til at fastsætte de nærmere regler, der er påkrævet for at udvide de gældende regler om fri bevægelighed for personer fra alene at omfatte EF-borgere til også at omfatte borgere i EFTA-landene.

Efter reglerne i bekendtgørelse om ophold i Danmark for udlændinge, der er omfattet af De Europæiske Fællesskabers regler (Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 20 af 18. januar 1984, der gennemfører rådsforordning nr. 1612/68/EØF om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet og Kommissionens forordning nr. 1251/70/EØF om lønmodtageres ret til at blive boende på en medlemsstats territorium efter at have haft beskæftigelse dér) tilkommer retten til at indrejse og tage ophold her i landet de EF-statsborgere, der ønsker at indrejse med henblik på at udøve lønnet beskæftigelse, at etablere sig med henblik på at udøve selvstændig virksomhed eller at udføre eller modtage tjenesteydelser. Samme ret har de pågældende personer ægtefælle og deres efterkommere, der er under 21 år,

eller som forsørges af den pågældende, og personer, der er beslægtede i opstigende linie med EF-statsborgeren eller dennes ægtefælle, når de forsørges af den pågældende. Endvidere kan andre familiemedlemmer, som forsørges af EF-statsborgeren, og som i hans hjemland har været optaget i hans husstand, anses for omfattet af opholdsretten, såfremt de også her i landet hører til EF-statsborgerens husstand.

Efter de seneste ændringer i bekendtgørelsen om ophold i Danmark for udlændinge, der er omfattet af De Europæiske Fællesskabers regler (Justitsministeriets ændringsbekendtgørelse nr. 575 af 26. juni 1992, der gennemfører 3 rådsdirektiver om opholdsret for EF-borgere (90/366/EØF om opholdsret for studerende, 90/365/EØF om opholdsret for lønmodtagere og selvstændige, der er ophørt med erhvervsaktivitet, samt 90/364/EØF om opholdsret), tilkommer retten til at indrejse og tage ophold endvidere pensionister, studerende og en restgruppe af personer. Opholdsretten omfatter ægtefællen og deres børn samt slægtninge i opstigende linie, når disse forsørges af ansøgeren eller dennes ægtefælle, dog således at opholdsretten for studerende alene omfatter den pågældendes ægtefælle og forsørgelsesberettigede børn.

Det bemærkes generelt, at nordiske statsborgere i medfør af udlændingelovens § 1 allerede efter gældende ret i meget vidt omfang har den retsstilling, der på dette område er tilsigtet med aftalen.

Den nærmere gennemførelse af EØS-aftalen forudsættes at ske ved en ændring af de gældende regler om ophold i Danmark for udlændinge, der er omfattet af De Europæiske Fællesskabers regler, således at bekendtgørelsen udvides til også at omfatte EFTA-borgere.

Inden for advokatområdet indebærer EØS-aftalen, at der skal fastsættes regler om adgangen for advokater fra EFTA-lande til at udøve virksomhed her i landet. I den forbindelse vil der skulle ske en ændring af Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 94 af 15. marts 1979 om EF-advokaters virksomhed her i landet som ændret ved bekendtgørelse nr. 557 af 12. december 1980 og nr. 499 af 24. juli 1986, således at de heri anførte regler udvides til også at omfatte EFTA-advokater.

Det bemærkes, at advokater fra andre nordiske lande i kraft af bestemmelsen i retsplejelovens § 260, stk. 4, allerede har en adgang til at møde for danske domstole.

Til § 3

Det foreslås, at udenrigsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden, dog således at be-